

Arrest

nr. 300 657 van 26 januari 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. MASSIN
Eugène Plaskysquare 92-94/2
1030 SCHAARBEEK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XI^e KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 13 juni 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 mei 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 oktober 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 1 december 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat E. MASSIN en van attaché A. SMIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die volgens haar verklaringen België op 11 maart 2021 binnenkwam, diende op 12 maart 2021 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 9 mei 2023 nam de commissaris-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoekster bij aangetekende brief van 11 mei 2023 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"Asielaanvraag: 12/03/2021

Overdracht CGVS: 20/04/2021

U had een eerste persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) op 10 augustus 2022 van 8.38 uur tot 12.50 uur. U werd bijgestaan door een tolk die de Somalische taal machtig is en uw advocaat, Meester Ngenzebuhoro Pascal loco meester Massin Eric. U had een tweede persoonlijk onderhoud op het CGVS op 28 maart 2023 van 08.53 uur tot 11.54 uur. U werd eveneens bijgestaan door een tolk die de Somatische taal machtig is en uw advocaat meester Farid Zakaria loco meester Massin Eric.

A. Feitenrelaas

U verklaart de Somalische nationaliteit te bezitten en tot de Loboge-subclan van de Sheekhal te behoren. U bent geboren op [...] oktober 1996 in Dabeele gelegen in het district Barawe in de provincie Lower Shabelle waar u woonde tot uw vertrek uit Somalië. U verliet Somalië voor het eerst na het overlijden van uw zus, F., in 2016. Uw zus werd gedood door uw neef, die lid was van Al-Shabaab, omdat ze weigerde met hem te huwen en daarnaast ook zwanger bleek te zijn van een buitenechtelijk kind. Na het overlijden van uw zus wilde uw neef met u huwen. U weigerde echter zijn voorstel en vluchtte in de derde maand van 2016 naar Saudi-Arabië waar u vier jaar woonde. Op 5 maart 2020 werd u vanuit Saudi-Arabië gedeporteerd naar Somalië en ging terug inwonen bij uw moeder en hernam uw leven. Vijf maanden later werd u opnieuw benaderd door uw neef die u nu wilde uithuwelijken aan een vriend van hem. U ging echter niet akkoord met dit huwelijk en vluchtte naar uw oom langs moederszijde, die in Mogadishu woont. U verliet uiteindelijk Somalië op 4 maart 2021. U reisde via Djibouti en onbekende landen naar België. U kwam aan in België op 11 maart 2021 en diende een verzoek in om internationale bescherming op 12 maart 2021.

Ter staving van uw verzoek legt u vier medische attesten voor en een psychologisch attest.

Bij terugkeer vreest u gedood te worden door uw neef, A.A., die lid is van Al-Shabaab.

B. Motivering

Na analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt. Bij uw verzoek om internationale bescherming bij de DVZ maakte u geen melding van elementen of omstandigheden die het vertellen van uw verhaal of uw deelname aan de procedure internationale bescherming kunnen bemoeilijken (Beoordelingen bijzondere procedurele noden, 16 april 2021 en vragenlijst bijzondere procedure noden DVZ, 16 april 2021). Ook tijdens het eerste persoonlijk onderhoud op het CGVS op 10 augustus 2022 maakte u geen melding van elementen waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kon worden afgeleid. Op 30 september 2022 werd er echter door uw advocaat een psychologisch attest overgemaakt aan het CGVS. Dit attest werd opgemaakt door klinisch psycholoog R. E. R. op 9 augustus 2022 en maakt melding van post-traumatische stress. Hij maakt hierin gewag van symptomen als herbeleving, vermijding, hyperactiviteit en cognitieve veranderingen gelieerd aan een traumatische gebeurtenis, meer bepaald negatieve gedachten ten aanzien van uzelf en anderen, aanhoudende negatieve gevoelens en een onvermogen om positieve emoties te ervaren. Rekening houdend met het door u voorgelegde psychologische attest kunnen er echter geen elementen vastgesteld worden die een normale deelname aan de procedure verhinderd zouden hebben. U zowel bij de start van het eerste als het tweede persoonlijk onderhoud gevraagd hoe het gaat met u antwoordt u dat het goed gaat (CGVS I en II, p. 3). Tevens werd u er bij het begin van elk persoonlijk onderhoud op gewezen dat indien u nood heeft aan een pauze u dit mag aangeven (CGVS I en II, p. 3). U op het einde van beide persoonlijke onderhouds gevraagd of u in de mogelijkheid bent geweest om alles toe te lichten dat van belang is voor uw verzoek om internationale bescherming antwoordt u opnieuw bevestigend (CGVS I, p. 32 en II, p. 18).

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een verzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielerzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie notities CGVS I, p. 4; notities CGVS I, p. 3), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw verblijf in Somalië. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een verzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt afkomstig te zijn uit het dorp Dabeele, gelegen in het district Barawe in de provincie Lower Shabelle. Uw verklaringen over uw dagelijks leven, de strijdende partijen en politieke ontwikkelingen en de clansituatie in uw beweerde regio van herkomst overtuigen niet. Daarnaast moet er ook vastgesteld worden dat u zowel tijdens het eerste als het tweede persoonlijk onderhoud zeer fragmentarische verklaringen aflegt.

Om te beginnen wordt uw geloofwaardigheid over uw beweerde regio van herkomst in vraag gesteld omwille van uw kennis over uw directe leefomgeving. U gevraagd om uw dorp te beschrijven verklaart u er Arish-huizen of hutten staan en dat uw dorp bewoond wordt door nomadische herders (CGVS I, p. 6 en 8; CGVS II, p. 5). Bij deze verklaringen kunnen echter vraagtekens geplaatst worden aangezien Dabeele volgens de geraadpleegde kaarten vooral een heuvel lijkt te zijn en er op de satellietkaarten geen nederzettingen te zien zijn.

Daarnaast kan er ook vastgesteld worden dat uw verklaringen betreffende uw dagelijks leven en dat van de personen waarmee u samenwoonde uiterst summier zijn. U gevraagd hoe uw moeder en vader in jullie levensonderhoud voorzagen verklaart u dat ze landbouwgrond hadden waarop verschillende gewassen werden geteeld, dat jullie ook kippen en geiten hadden en dat jullie melk en brandhout verkochten op de markt in Barawe (CGVS I, p. 13). Daarnaast verklaarde u ook dat uw vader een religieuze volger was en dat zijn werk hem naar verschillende omliggende dorpen bracht (CGVS I, p. 12 – 13). U gevraagd hoe uw dag eruitzag vertelt u dat u de geiten melk en u ze liet grazen en dat u af en toe uw moeder vergezelde naar de markt in Barawe (CGVS I, p. 17). Tot slot verklaarde u ook naar de Koranschool te zijn geweest (CGVS I, p. 16). Aangaande uw verklaringen over uw dagelijks leven en dat van uw gezinsleden moet er echter vastgesteld worden dat wanneer er u bijkomende en meer gedetailleerde vragen worden gesteld uw antwoorden uiterst beknopt zijn en niet doorleefd, wat afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst.

Zo slaagt er u niet in om de weg van uw huis naar de Koranschool te beschrijven. U gevraagd om de weg naar de Koranschool te beschrijven, antwoordt u in eerste instantie dat het niet ver is. U nogmaals gevraagd om de weg te beschrijven antwoordt u opnieuw niet op de vraag en geeft u het vage antwoord "hier tot aan de plaats waar ik zat". U gevraagd wat u bedoelt met "niet ver" geeft u het nietszeggende antwoord "het huis en de Koranschool zijn dichtbij zoals hier en daar". U gevraagd wat u bedoelt met "hier en daar" antwoordt u dat het dichtbij is. Niet ver wandelen. Ongeveer drie minuten (CGVS I, p. 16). Deze verklaringen overtuigen echter niet. Aangezien dit een plek is dat u regelmatig bezocht kunnen er meer gedetailleerde verklaringen van u verwacht worden.

Verder slaagde u er ook niet in om de weg van uw huis naar de markt in Barawe te beschrijven. U geeft namelijk de beknopte uitleg dat de weg langs de kust via de moskee Sheikh Biomalo naar Barawe loopt. U gevraagd wat u onderweg allemaal tegenkomt, antwoordt u "gewoon platteland". U gevraagd of u enkel de moskee passeert op uw weg verklaart u dat u ook nog de plaatsen Daraley en Howlwadaag tegenkomt. U gevraagd hoelang u onderweg was naar Barawe verklaart u dat het anderhalf uur wandelen is. Aan deze laatste verklaring kan echter geen geloof gehecht worden. Het lijkt onwaarschijnlijk dat u slechts anderhalf uur onderweg was aangezien de stad Barawe op ongeveer ongeveer 15 kilometer afstand van Dabeele ligt. Verder verklaart u nog spontaan dat er soldaten hun basis hebben vlakbij de moskee Sheikh Biomalo en dat u "denkt" dat ze afkomstig zijn uit Burundi maar dat u dat niet met zekerheid kan zeggen (CGVS I, p. 14 – CGVS II, p. 10). U gevraagd naar de exacte ligging van de moskee Sheikh Biomalo legt u daarover geen eenduidige verklaringen af. U tijdens het eerste persoonlijk onderhoud gevraagd naar belangrijke gebouwen in uw dorp brengt u de moskee Sheikh Biomalo ter sprake (CGVS I, p. 6). U tijdens het tweede persoonlijk onderhoud gevraagd hoelang het wandelen is naar de moskee verklaart u dan weer dat u één uur onderweg was. U expliciet gevraagd of de moskee in uw dorp ligt of niet wijzigt u uw eerdere verklaring en stelt dat dit niet het geval is. Er is namelijk geen moskee in uw dorp (CGVS II, p. 10). U gevraagd in welk dorp de moskee dan wel gelegen antwoordt u dat de moskee tegenover het strand ligt en dat het dorp Bongabe daar ligt (CGVS II, p. 10). U gevraagd naar de ligging van Bongabe legt u de summier verklaring af dat het ten westen ligt van uw dorp, op 20 minuten wandelen (CGVS II, p. 14). Er werden overigens geen dorpen teruggevonden met de namen Sheikh Biomalo en Bongabe in de buurt van Dabeele of van Barawe. Verder verklaart u ook dat de moskee de dichtstbijzijnde basis is van de overheid maar lijkt u niet te weten om welke reden de soldaten daar gevestigd werden en kan u ook niets vertellen over de veiligheidssituatie in de omgeving ervan. Het enige wat u kan vertellen is dat ze daarheen zijn gebracht door de overheid en dat als Al-Shabaab "iets" gooide naar hen dat ze "iets" teruggooide (CGVS II, p. 10). Deze verklaringen overtuigen echter niet. Aangezien u verklaart dat iedereen die naar Barawe wilde reizen de soldaten moest passeren, kan er meer gedetailleerde informatie verwacht worden van u. De soldaten hebben zich namelijk gevestigd op een strategische plaats in uw regio van herkomst en vormen de toegangspoort tot de stad Barawe, die de hoofdstad is van het district. Bovendien lijkt het onwaarschijnlijk dat uw moeder, die gemiddeld twee keer per week naar Barawe reisde, u daarover niet verteld zou hebben (CGVS II, p. 9).

Tevens slaagde u er ook niet om de weg naar Embaareso/Ambareso te beschrijven. U geeft namelijk het vage antwoord dat u in het bos wandelde. U gevraagd naar meer details antwoordt u dat het geen bekende weg is. Het is een bos. U moet gewoon de voetstappen volgen van de vorige (CGVS II, p. 13). Deze verklaring overtuigt echter niet. Aangezien u verklaart dat u jaarlijks naar Embaareso/Ambareso ging in het kader van Mowleed-feest dat twee à drie dagen duurde en waarbij u dezelfde weg gedurende deze periode meerdere keer afgelegde kunnen er meer gedetailleerde verklaringen van u verwacht worden (CGVS I, p. 31 en CGVS II, p. 13-14).

Daarnaast kan er ook vastgesteld worden dat uw verklaringen aangaande de zorg voor de dieren die u opnam uiterst summier zijn. U tot drie maal toe gevraagd om te beschrijven hoe uw dag eruitzag van 's morgens tot 's avonds geraakt u niet verder dan de beperkte verklaringen dat u de geiten molk en dat u ze daarna liet grazen. Ook wanneer er u gevraagd werd naar meer details herhaalt u uw eerdere verklaringen (CGVS I, p. 17 en CGVS II, p. 11). U gevraagd naar de plaats waar u de dieren liet grazen verklaart u dat u ze liet grazen aan de berg die vlakbij u woonplaats was gelegen (CGVS I, p. 19 en CGVS II, p. 11). U gevraagd om welke reden u de geiten daar liet grazen legt u daarover geen eenduidige verklaringen af. Tijdens het eerste persoonlijk onderhoud verklaart u dat u ze daar liet grazen omdat er daar veel gras was (CGVS I, p. 19). Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud verklaart u dat de dieren het fijn vonden om daar heen te gaan. Op een bepaald moment liepen ze daar heen en u ging met hen mee (CGVS II, p. 11). Daarnaast legt u ook geen heldere verklaringen af over de ziektes die de dieren kunnen krijgen en de behandeling die ze kregen. U gevraagd naar ziektes verklaart u dat ze diarree kunnen krijgen en dat er slijmen uit hun neus komen. U gevraagd naar de naam van deze ziekte brengt u plots een andere ziekte ter sprake, namelijk de ziekte "Ando" waarbij de huid van de dieren breekt. U gevraagd naar de oorzaak van deze ziekte legt u ook daarover wijzigende verklaringen af. Tijdens het eerste persoonlijk onderhoud verklaart u dat het een ziekte is die dieren krijgen, maar dat u niet weet hoe (CGVS I, p. 19). Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud verklaart u dan weer dat de dieren deze ziekte krijgen als het warm is en als er sprake is van droogte (CGVS II, p. 12). U gevraagd naar de behandeling van deze ziekte weet u enkel te vertellen dat de medicatie op de huid wordt gesmeerd gedurende twee maanden. U gevraagd naar het soort medicatie die werd toegediend moet u het antwoordt schuldig blijven (CGVS I, 19 en CGVS II, p. 12). Deze verklaringen overtuigen echter niet. Aangezien uw dagelijkse taak erin bestond om voor de dieren te zorgen kunnen er meer gedetailleerde verklaringen van u verwacht worden.

Tot slot legt u ook geen eenduidige verklaringen af over de gewassen die geteeld worden op jullie landbouwgrond, de zaai- en oogsttijden en de daaraan gekoppelde seizoenen. U gevraagd welke gewassen er werden geteeld op jullie veld antwoordt u aanvankelijk bonen, maïs, tomaten en (water)meloen (CGVS I, p. 13). U tijdens het tweede persoonlijk onderhoud nogmaals gevraagd naar de gewassen die er werden geteeld op jullie veld wijzigt u uw eerdere verklaring en antwoordt u pompoen, (water)meloen, paprika en maïs (CGVS II, p. 7). Verder slaagt u er ook niet in om heldere verklaringen af te leggen wanneer er u gevraagd wordt om te vertellen over de zaai- en de oogsttijden per gewas dat op jullie veld werd geteeld. Hier hebt u nochtans uitgebreid de kans toe gekregen zowel tijdens het eerste als het tweede persoonlijk onderhoud. Hoewel dezelfde vraag op verschillende manieren geformuleerd werd, beperkt u zich tot algemene verklaringen die overigens geen antwoord zijn op de gestelde vraag (CGVS I, p. 28 – 29 en CGVS II, p. 7). U vertelt namelijk dat er gezaaid wordt in gu en deyr, dat er geoogst wordt in gu, deyr en hagaay en dat er in jilaal niets groeit omwille van de droogte (CGVS I, p. 29). Aangaande de zaai- en oogsttijden verklaart u dan weer het volgende: pompoen en watermeloen 60 dagen, paprika 3 maanden en maïs 90 dagen. Wat echter geen antwoord is op de gestelde vraag. Tot slot is ook de door u weergegeven volgorde van de seizoenen foutief. U gevraagd naar de seizoenen in Somalië antwoordt u jilaal, gu, deyr en hagaay. U gevraagd om de seizoenen in de juiste volgorde te plaatsen, verklaart u dat dit de juiste volgorde is (CGVS II, p. 8). Dit is echter niet correct. De correcte volgorde van de seizoenen is namelijk jilaal, gu, hagaay en deyr. Aangezien uw ouders over een stuk landbouwgrond beschikten waarop gewassen werden geteeld, mag er van u verwacht worden dat u in zekere mate vertrouwd bent met de belangrijkste aspecten die te maken hebben met de landbouw en minstens eensluidende verklaringen aflegt over de gewassen die ze teelden. Dit blijkt echter niet het geval te zijn.

Een element dat verder twijfel zaait over uw beweerde herkomst uit Dabeele is uw gebrekkige kennis over de strijdende partijen en de politieke ontwikkelingen in uw beweerde regio van herkomst. U gevraagd wie de controle had op het moment van uw vertrek verklaart u dat de overheid de controle heeft over uw dorp sinds 2009 maar dat Al-Shabaab ook aanwezig is (CGVS I, p. 19). U gevraagd hoe de overheid de macht heeft verworven, antwoordt u dat u het niet weet maar dat u wel hoorde dat de overheid de macht heeft in Barawe. U nogmaals gevraagd naar hoe de overheid de macht heeft verworven in uw dorp moet u opnieuw het antwoord schuldig blijven. Het enige wat u kan vertellen is dat de overheid geen basis heeft in uw dorp en dat de dichtstbijzijnde basis zich bevindt aan de moskee van Sheikh Biomalo (CGVS I, p. 20). Hoewel u op het moment van de machtsovername slechts 13 jaar oud was en dat er om die reden niet van u verlangd kan worden dat u alles metterdaad tot in de kleinste details kan weergeven, kan echter wel redelijkerwijs van u worden verwacht dat u toch over enige informatie beschikt. Daarnaast zijn ook uw verklaringen over de aanwezigheid van Al-Shabaab in uw dorp uiterst summier. U gevraagd naar de leiders van Al-Shabaab in uw dorp lijkt u dit niet te weten. U kent de leden van Al-Shabaab namelijk niet. U weet enkel dat uw neef lid was van Al-Shabaab. U gevraagd hoe Al-Shabaab georganiseerd was in Dabeele slaagt u er niet in om hierover doorleefd te vertellen en blijft uw antwoord zeer algemeen. U verklaart namelijk dat ze om dieren kwamen vragen, dat ze zakat vroegen aan personen die landbouwgrond hadden, dat ze jongens en meisjes meenamen, dat ze u slaan als ze u zien zonder hijab en dat als ze u zien met iemand van de overheid ze u in eerste instantie een waarschuwing geven (CGVS I, p. 21). U gevraagd of jullie ook zakat moesten betalen antwoordt u bevestigend. U gevraagd naar meer details over de inning van de zakat slaagt u er niet in deze te geven. Uw antwoorden blijven opnieuw uitermate vaag. U gevraagd wanneer de zakat moest worden betaald antwoordt u “op het moment dat ze langskwamen”. U gevraagd wanneer ze langskwamen antwoordt u dat dit in de maand arafat was. U gevraagd om welke reden ze in deze maand langskwamen antwoordt u dat dit was om zakat in te zamelen. U gevraagd hoeveel zakat er moest betaald worden verklaart u dat jullie 1 lor maïs moesten geven en dieren. U gevraagd hoe er bepaald werd hoeveel jullie moesten afgeven antwoordt u dat het bepaald werd door Al-Shabaab. U gevraagd om te vertellen over de personen die de zakat kwamen innen antwoordt u “Al-Shabaab”, wat opnieuw een zeer algemeen antwoordt is. Aangezien u verklaart aanwezig te zijn geweest op het moment dat Al-Shabaab de zakat kwam innen kunnen er meer gedetailleerde verklaringen van u verwacht worden (CGVS II, p. 11).

Daarnaast lijkt u ook niet goed op de hoogte te zijn van de veiligheidssituatie in Embareeso/Ambareso waarvan u verklaart dat het op 50 minuten wandelen ligt van uw dorp. U gevraagd wie de controle had in het dorp verklaart u dat zowel de overheid als Al-Shabaab daar aanwezig zijn. U gevraagd of er een basis is, verklaart u dat u dat nooit gezien heeft (CGVS II, p. 13). U gevraagd naar incidenten verklaart u dat er soms mijnen werden geplaatst en dat er aanslagen werden gepleegd op nomaden die er passeerden met hun dieren. U gevraagd of er ooit gevechten zijn geweest tussen de overheid en Al-Shabaab antwoordt u bevestigend. U gevraagd naar meer details hierover kan u enkel vertellen dat er bommen naar elkaar werden gegooid (CGVS II, p. 14).

Deze verklaringen overtuigen echter niet. Ze zijn uitermate vaag en bovendien niet geheel in overeenstemming van de informatie waarover het CGVS beschikt. Uit de ACLED-databank blijkt echter dat er weldegelijk een basis is van de overheid in Embareeso/ Ambareso en dat deze sinds uw terugkeer uit Saudi-Arabië maar liefst 11 keer werd aangevallen door Al-Shabaab. Dat u hiervan niet goed de op hoogte lijkt te zijn doet in ernstige mate afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst.

Tot slot lijkt u ook niet op de hoogte te zijn van de politieke ontwikkelingen en de veiligheidssituatie in de stad Barawe. Tijdens het eerste persoonlijk onderhoud verklaart u dat de overheid de controle heeft in Barawe. U gevraagd naar de belangrijkste leiders van de overheid verklaart u dat u hebt gehoord dat dit Omar was (CGVS I, p. 20). U tijdens het tweede persoonlijk onderhoud gevraagd naar de volledige naam van Omar moet u het antwoord schuldig blijven. Meer zelfs, u wijzigt plots uw eerdere verklaring en zegt dat Omar lid was van AlShabaab (CGVS II, p. 15). U gevraagd naar de veiligheidssituatie in Barawe antwoordt u dat zowel Al-Shabaab als de overheid aanwezig was. U gevraagd of er een checkpoint is aan de ingang van de stad moet u het antwoord schuldig blijven. U gevraagd wat uw ouders u vertelden over de situatie in Barawe aangezien zij er regelmatig heen gingen, antwoordt u dat ze zeiden dat zowel de overheid als Al-Shabaab er aanwezig is en dat Al-Shabaab mensen vermoordt die samenwerken met de overheid. U gevraagd naar incidenten verklaart u dat een keer van uw ouders hebt gehoord dat er in 2014 een man werd vermoord die ervan verdacht werd een spion te zijn. U gevraagd of er gevechten plaatsvonden tussen de overheid en Al-Shabaab antwoordt u bevestigend. U gevraagd om hierover meer te vertellen antwoordt u dat u enkel hoorde van uw moeder dat er gevechten waren. Meer kan u daarover niet vertellen (CGVS II, p. 15 – 16). Deze verklaringen overtuigen opnieuw niet. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt echter dat er op zeer regelmatige incidenten hebben plaatsgevonden in de stad Barawe zowel voor uw vertrek naar Saudi-Arabië als na uw terugkeer uit Saudi-Arabië. Aangezien u eerder al verklaarde dat uw moeder gemiddeld twee à drie keer naar de stad reisde en dat u haar soms vergezelde kunnen er meer gedetailleerde verklaringen van u verwacht worden.

Een laatste element dat uw beweerde herkomst uit Dabeele verder doet wankelen, situeert zich op het vlak van uw clankennis. Uw verklaringen hieromtrent zijn uiterst summier. Van iemand van uw leeftijd kan meer gedetailleerde informatie verwacht worden. U gevraagd naar de clans die in uw dorp wonen vermeldt u de Biomaal, Abgaal, Reer Barawe, Tunu, Murusade, Haber Gedir en Jido (CGVS I, p. 11 – 12 en CGVS II, p. 12 – 13). U gevraagd tot welke subclans de inwoners van uw dorp behoren antwoordt u “Hawiye”. Dit is een opmerkelijk antwoordt. De Hawiye is namelijk geen subclan maar de benaming van een clanfamilie waaronder verschillende subclans zijn ondergebracht. U nogmaals gevraagd naar de subclans herhaalt u deels uw eerder antwoord en zegt u “Haber Gedir en Abgaal”. U expliciet gevraagd welke subclans van de Haber Gedir er in uw dorp wonen antwoordt u dat de subclan Sa’ad er woont. U daarna nogmaals gevraagd naar de subclans van de door u eerder genoemde clans die in uw dorp wonen op de sommen, antwoordt u dat u deze niet kent (CGVS II, p. 12 en 13). U gevraagd naar de subclans van de Tunu, die volgens u in de meerderheid zijn in uw regio van herkomst, moet u opnieuw het antwoordt schuldig blijven (CGVS I, p. 12; CGVS II, p. 12 – 13). Bij uw beperkte kennis over de clans die woonachtig zijn in uw regio van herkomst kunnen heel wat vraagtekens geplaatst worden. Het clansysteem domineert namelijk de samenleving, de economie en de politiek in Somalië. Daarnaast is het clansysteem niet enkel een middel om u te identificeren maar ook een manier van leven die doorsijpelt op alle levensdomeinen en bepaalt het uw positie in de samenleving. Aangezien het clansysteem een cruciale rol speelt in de Somalische context en u verklaart minstens 20 jaar in Somalië te hebben gewoond en meer bepaald in Dabeele kan er redelijkerwijs van u verwacht worden dan u spontaan kan vertellen over de subclans die er woonachtig zijn en dit in het bijzonder omdat u eerder verklaarde dat er slechts 20 families in uw dorp wonen (CGVS II, p. 5).

Ter staving van uw verzoek legde u een aantal documenten voor. De medische attesten en het attest van de psycholoog kunnen echter uw beweerde herkomst uit Dabeele niet herstellen en de bovenstaande conclusies omtrent uw beweerde herkomst dus evenmin wijzigen. De medische attesten betreffende uw gehoor maken melding van de ingreep die u onderging naar aanleiding van uw gehoorproblemen. Met deze attesten toont u aan dat u weldegelijk medische problemen hebt opgelopen in het verleden en het CGVS stelt dit ook niet ter discussie. Het medisch attest vormt echter geen sluitend bewijs voor de omstandigheden waarin u deze verwondingen opliep. Hierbij moet worden opgemerkt dat een arts echter nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden kan schetsen waarin deze werden opgelopen en kan al zeker geen dader aanduiden.

Daarnaast legt u ook twee medische attesten voor waaruit blijkt dat u genitale verminking type 3 hebt ondergaan en een defibulatie op 7 juli 2022 in het Universitair Medisch Centrum Sint-Pieters te Brussel.

U vreest vermoord te worden door uw neef omdat u een defibulatie hebt ondergaan. Dit betekent volgens u dat u niet langer als maagd en 'goede' vrouw zal worden beschouwd. U verklaart dat uw maagdelijkheid bij uw terugkeer uit SaudiArabië werd gecontroleerd op verzoek van uw neef (CGVS I, p. 17). Aangaande uw vrees ten gevolge van de defibulatie die u ondergaan hebt in België, kan er vastgesteld worden dat u dit tijdens het persoonlijk onderhoud op 10 augustus 2022 op geen enkel moment ter sprake hebt gebracht. Ook niet toen u na het vertellen van uw asielrelaas expliciet gevraagd werd of er nog andere redenen waren voor uw verzoek (CGVS I, p. 22). U bracht uw vrees pas ter sprake tijdens het tweede onderhoud toen er u er expliciet naar werd gevraagd door de protection officer nadat uw advocaat medische documenten had overgemaakt aan het CGVS op 30 september 2022. Dit ondermijnt echter de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde vrees. Aangezien u de medische ingreep reeds ondergaan had voor het eerste persoonlijk onderhoud op het CGVS kan er redelijkerwijs verwacht worden dat u dit spontaan ter sprake zou brengen. Daarnaast moet er ook vastgesteld worden dat uw beweerde (regio van) herkomst niet geloofwaardig bevonden wordt waardoor er evenmin geloof kan gehecht worden de door u aangehaalde problemen die u ervaren hebt met uw neef. Aangezien u het CGVS geen zicht geeft op de plaats waarnaar u zou terugkeren, stelt u het CGVS niet in de mogelijkheid uw vrees bij terugkeer te beoordelen.

Het attest dat werd opgemaakt op 9 augustus 2022 door klinisch psycholoog R. E. R. vermeldt dat u sinds 14 april 2021 in begeleiding bent bij hem. Verder vermeldt het attest ook dat u lijdt aan posttraumatische stress. Dit attest vormt echter geen bewijs van de exacte omstandigheden waarin u psychische problemen zou hebben opgelopen. Een arts of psycholoog doet immers vaststelling betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt, doch kan nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin een bepaalde geestesgesteldheid is ontstaan. Uit het attest blijkt dat de psycholoog zich voor de gesuggereerde oorzaak van de problematiek louter en alleen baseert op uw verklaringen.

Voor de beoordeling van de situatie waarin u bij terugkeer naar Somalië dreigt terecht te komen als gevolg van uw psychische/medische problemen moet erop worden gewezen dat artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus aan personen die beroep kunnen doen op artikel 9ter van dezelfde wet uitsluit. Het betreft personen die op zodanige wijze lijden aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft. U dient zich voor de beoordeling van medische elementen bijgevolg te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Minister of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.

De door uw advocaat overgemaakte opmerkingen bij de notities van het persoonlijk onderhoud betreffen meerdere opmerkingen bij uw verklaringen die u aflegde tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS. Het betreft correcties en aanvullingen van data met betrekking tot uw neef, uw terugkeer naar uw dorp (in oktober 2020 in plaats van maart 2020) en uw aankomst in België. Deze kunnen de geloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst echter niet herstellen en dus ook bovenstaande vaststellingen niet wijzigen.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk recent afkomstig te zijn uit het district Barawe gelegen in de regio Lower Shabelle. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in het district Barawe heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een

burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

De algemene veiligheidssituatie in Somalië wordt grotendeels bepaald door een langdurig aanslepend intern gewapend conflict, waardoor zeer veel Somaliërs intern ontheemd zijn of hun toevlucht hebben genomen in het buitenland. Het geweldsniveau en de impact van het gewapend conflict zijn bovendien regionaal erg verschillend. Zo bestaan er fundamentele verschillen tussen de situatie in Mogadishu en Noord-Somalië enerzijds en de rest van Zuid- en Centraal-Somalië anderzijds. Het aantonen van de werkelijke regio van herkomst en de laatste verblijfplaats(en) binnen Somalië is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een verzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de verzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een verzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Somalische nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië.

U werd tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS dd. 10 augustus 2022 en 21 maart 2023 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielerzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd op het einde van het persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië. U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Somalische nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfsplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw verzoek om internationale bescherming correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.

Geconfronteerd met de twijfels van het CGVS over uw beweerde herkomst uit Dabeele, verklaart u dat u weldegelijk afkomstig te zijn van Dabeele (CGVS II, p. 17). Ook nadat u de kans kreeg om overleg te plegen met uw advocaat blijft u vasthouden aan uw bewering afkomstig te zijn uit Dabeele (CGVS II, p. 18).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Somalië of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielerlaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen

voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

De informatie waarnaar verwezen wordt, werd toegevoegd aan het administratieve dossier.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoekster voert een manifest appreciatiefout en een schending aan van de volgende bepalingen en beginselen:

- Artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag;
- Artikelen 48/3, 48/4, 48/6 en 62 van de Vreemdelingenwet;
- Artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen;
- Artikelen 17 en 27 van het Koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen;
- Het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoekster licht toe als volgt:

"Ter inleiding is het belangrijk op te merken dat het CGVS bij de beoordeling van de geloofwaardigheid van verzoeksters relaas niet voldoende rekening heeft gehouden met haar kwetsbaar profiel.

Bij de bestreden beslissing is dus niet genoeg rekening gehouden met de individuele situatie van verzoekster, zoals voorgeschreven door artikel 48/6, § 5, van de wet van 15 december 1980:

- *De CGVS heeft geen rekening gehouden met het feit dat zij nooit naar heeft gegaan (NPO 1, blz. 16). Verzoekster is alleen naar een Koranschool gegaan (NPO 1, blz.16). Zij heeft geen mogelijkheid om cursussen in België te volgen momenteel. Verzoekster is ook ongeletterd.*
- *Verzoekster heeft zijn hele leven in een klein dorp geleefd. Dit heeft een invloed op haar; De verzoekster was voor meerdere jaren (4 jaar) uit Somalië vertrokken en woonde toen in Saoedi-Arabië. Na haar terugkeer naar Somalië verliet de verzoekster kort daarna (ongeveer 1 jaar) opnieuw haar land van herkomst;*
- *Verzoekster lijdt aan psychologische problemen, hetgeen wordt gestaafd door medische attesten die zij tijdens haar persoonlijke interviews heeft overgelegd;*
- *Ten slotte was het leven van de aanvrager in Somalië als "vrouw" erg ingewikkeld (wij zullen erover terugkomen).*

In ieder geval moet worden opgemerkt dat de verzoekster te goeder trouw heeft gehandeld en haar best heeft gedaan om te proberen de vragen van de protection officer te beantwoorden. Wij zijn van mening dat de beoordeling van het CGVS te streng is

Ook moet worden opgemerkt dat de verwerende partij de psychologische kwetsbaarheid van verzoekster niet in twijfel trekt (bestreden beslissing, blz. 1). Het CGVS is echter onredelijk hard in zijn beoordeling van de verklaringen van de verzoekster en vindt die verklaringen ontoereikend.

De verzoekster is een Somalische vrouw die nooit naar school is geweest en een moslim is. Zijn achtergrond is laag opgeleid, traditioneel en ook zeer religieus. De verzoekster komt ook uit een staat die geteisterd wordt door geweld en waarvan de politieke situatie zorgwekkend is (zoals het CGVS in de bestreden beslissing toegeeft).

Gezien dit profiel en deze context, konden we niet verwachten dat het relaas zo spontaan, gestructureerd en gedetailleerd zou zijn als dat van een academische, serene persoon die in België gesocialiseerd is. De norm voor de beoordeling van de geloofwaardigheid van de verzoekster had dus verlaagd moeten worden, wat hier niet het geval lijkt te zijn.

Het CGVS kon tijdens de persoonlijke gesprekken van verzoekster niet eenvoudigweg "bijzondere procedurele noden toestaan". Het had de plicht om rekening te houden met het psychologische profiel van de verzoekster bij de beoordeling van haar verklaringen en bij de beoordeling van het risico waaraan zij was blootgesteld

Gelet op het afgelegde attest moest er rekening mee worden gehouden dat de symptomen van verzoekster van invloed konden zijn geweest op de manier waarop hij aan de vereisten van het CGVS voldeed.

In dit opzicht is de jurisprudentie van uw Raad heel duidelijk: er moet rekening worden gehouden met de psychologische kwetsbaarheid van een kandidaat. Uw Raad heeft reeds geoordeeld:

[Verzoekster citeert verscheidene arresten van de Raad en CBAR, "Trauma, geloofwaardigheid en bewijs in de asielprocedure", juni 2014]

De analyse van het CGVS is ontoereikend, wat op zijn minst de nietigverklaring van de beslissing rechtvaardigt. Om alle hierboven uiteengezette redenen moet de genomen beslissing op zijn minst nietig worden verklaard.

Aldus heeft het CGVS een veel te strenge en subjectieve beoordeling gemaakt, door strenge eisen te stellen zonder rekening te houden met verzoeksters bijzonder kwetsbare profiel."

Aangaande haar herkomst betoogt verzoekster als volgt:

"In de bestreden beslissing heeft de verwerende partij de verklaringen van verzoekster over haar regio van herkomst (Dabelee) ontoereikend en niet geloofwaardig geacht, en heeft zij daarom besloten haar de vluchtelingenstatus en subsidiaire beschermingsstatus te weigeren.

Wij betwisten deze analyse. Verzoekster kan de analyse van de verwerende partij niet aanvaarden.

Allereerst moet worden benadrukt dat verzoekster tijdens haar twee persoonlijk onderhoud alle informatie heeft verstrekt waarover zij beschikte. Ze heeft alle vragen die haar gesteld werden oprecht en eerlijk beantwoord. Wanneer we bovendien de verklaringen lezen die de kandidaat tijdens haar twee persoonlijke interviews heeft afgelegd, stellen we vast dat ze voldoende informatie heeft gegeven om aan te tonen dat ze inderdaad uit Dabelee komt (zie NPO 1, blz. 6-8; 16-21; 28-30 en NPO 2, blz. 5-12).

Bovendien is het relevant om te vermelden dat verzoekster vier jaar in Saoedi-Arabië heeft gewoond, van 2016 tot 2020 (NPO 1, blz.9-10). Tijdens die periode werd ze blootgesteld aan een andere cultuur en omgeving, wat kan verklaren waarom ze beperkte informatie heeft over de gebeurtenissen in Somalië.

Wij zijn daarom van mening dat de eisen van de verwerende partij in casu onevenredig lijken.

Er moet worden benadrukt dat verzoekster als Somalische vrouw onder zeer strenge levensomstandigheden moet leven, omstandigheden waarmee vrouwen in haar land van herkomst allemaal te maken hebben.

Het is belangrijk om te begrijpen dat vrouwen in de Somalische samenleving vaak alleen huishoudelijke taken hebben en beperkt zijn in hun buitenactiviteiten. Als gevolg daarvan kan hun precieze kennis van geografische details beperkt zijn door de culturele en sociale beperkingen waarmee ze te maken hebben.

Er moet ook aan toegevoegd worden dat het oneerlijk is om van de verzoekster, als iemand die nooit de kans heeft gehad om naar school te gaan, te verwachten dat zij net zo duidelijk, ondubbelzinnig en precies is als iemand die formeel onderwijs heeft genoten. Dit doet niets af aan de geloofwaardigheid en consistentie van haar verklaringen.

Het is ook essentieel om niet te vergeten dat verzoekster psychisch kwetsbaar is, zoals aangegeven in punt 4.1.1.1 van het verzoekschrift. Deze psychologische kwetsbaarheid had invloed op haar vermogen om zich zelfverzekerd en samenhangend uit te drukken tijdens haar twee persoonlijk onderhoud. Het is daarom cruciaal om met dit aspect rekening te houden en een empathische benadering te hanteren bij het beoordelen van haar verklaringen.

Bovendien heeft verzoekster tijdens een onderhoud met haar raadsman toevertrouwd dat ze zich niet goed voelde tijdens haar tweede onderhoud, maar dat ze dit niet aan de protection officer durfde te vertellen omdat ze angstig en gestrest was en haar kansen op een positieve beslissing van het CGVS niet in gevaar wilde brengen. Bovendien had de lange wachttijd tussen haar twee interviews met het CGVS (7 maanden) een negatieve invloed op haar gezondheidstoestand en haar geheugen.

Tot slot tonen de bovenstaande elementen aan dat de kritiek van de verwerende partij met betrekking tot verzoeksters regio van herkomst ongegrond is. Haar situatie als Somalische vrouw, de jaren die ze in Saoedi-Arabië heeft doorgebracht en het feit dat ze nooit naar school is geweest, moeten in aanmerking worden genomen bij de beoordeling van haar geloofwaardigheid en haar vermogen om nauwkeurige informatie te verstrekken.

Het lijkt noodzakelijk om met deze aspecten rekening te houden bij het opnieuw beoordelen van de verklaringen van de verzoekster."

Verzoekster stelt verder dat ze het voordeel van de twijfel dient te worden toegekend en licht theoretisch toe.

Vervolgens poneert verzoekster dat haar probleem met Al-Shabaab en haar profiel als vrouw in Somalië noopt tot de erkenning als vluchteling.

Verzoekster beleefde gruweldaden in Somalië. Ze was slachtoffer van vrouwelijke genitale verminking in haar jeugd. Daarna werd ze bedreigd door Al-Shabaab leden omdat een lid van deze groep haar wilde huwen. Gezien verzoekster dit weigerde, werd ze gedwongen haar dorp te verlaten en vervolgens haar land te verlaten.

Verzoekster haalt landeninformatie aan waaruit blijkt dat vrouwen worden mishandeld juist omdat ze vrouw zijn, dat vrouwen gediscrimineerd worden en vrouwenrechten er in het algemeen op achteruitgaan.

Prima facie heeft verzoekster een nood aan een internationale bescherming in de zin van het Vluchtelingenverdrag wegens vervolgingsfeiten en bedreigingen als gevolg van haar politieke overtuigingen in de brede zin en van haar behoren aan een sociale groep.

Voorts stelt verzoekster dat artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet moet worden toegepast.

In ondergeschikte orde vraagt verzoekster dat de subsidiaire bescherming wordt toegekend.

Verzoekster meent dat ze wel degelijk aannemelijk heeft gemaakt afkomstig te zijn uit Dabeele in Lower Shabelle.

Verzoekster licht toe dat de veiligheidssituatie in Lower Shabelle noopt tot de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet en verwijst verder naar de algemene onveiligheid in heel Somalië aan de hand van landeninformatie.

Verder is verzoekster van oordeel dat de bestreden beslissing nog in strijd is met artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet en artikel 3 van het EVRM.

Verzoekster is van mening dat de weigering van verzoekster om te voldoen aan haar medewerkingsplicht, de commissaris-generaal niet vrijwaart van een analyse van het risico van een schending van artikel 3 van het EVRM of artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in geval van terugkeer.

Verzoekster licht op uitgebreide theoretische wijze toe.

Gezien de Somalische herkomst van verzoekster niet wordt betwist, zal verzoekster naar Somalië worden teruggestuurd waarbij de commissaris-generaal impliciet een terugkeer voorziet hetzij in Mogadishu of in een andere stad.

Verzoekster haalt landeninformatie aan die de algehele precaire situatie onderschrijft, meer bepaald de onveiligheid en het bestaan van een humanitaire crisis.

Een terugkeer naar Somalië zou dus naar een schending van artikel 3 van het EVRM kunnen leiden.

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoekster al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen. Hij dient daarbij in het kader van de devolutieve werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

Waar een schending van artikel 3 van het EVRM wordt aangevoerd, is de bevoegdheid van de commissaris-generaal en die van de Raad in de onderhavige procedure beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van voormelde artikelen van de Vreemdelingenwet.

2.3. De bestreden beslissing oordeelt op goede gronden dat er geen geloof kan worden gehecht aan de door verzoekster voorgehouden herkomst daar ze een beperkte kennis vertoonde met haar directe leefomgeving (i), haar verklaringen over haar dagelijks leven niet kunnen overtuigen (ii), haar kennis van de zorg voor haar dieren en de landbouwactiviteiten gebrekkig is (iii), haar verklaringen over de politiek en veiligheidsincidenten lacunair zijn (iv), de door haar tentoongestelde clankennis gebrekkig is (v) en de door verzoekster neergelegde documenten haar ongelooftwaardige verklaringen niet remediëren (vi).

Verzoekster kan geen afbreuk doen aan deze terechte vaststellingen door louter te verwijzen naar haar profiel.

Wat verzoeksters bijzondere procedure noden betreft, treedt de Raad de bestreden beslissing bij als volgt:

“Na analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt. Bij uw verzoek om internationale bescherming bij de DVZ maakte u geen melding van elementen of omstandigheden die het vertellen van uw verhaal of uw deelname aan de procedure internationale bescherming kunnen bemoeilijken (Beoordelingen bijzondere procedurele noden, 16 april 2021 en vragenlijst bijzondere procedure noden DVZ, 16 april 2021). Ook tijdens het eerste persoonlijk onderhoud op het CGVS op 10 augustus 2022 maakte u geen melding van elementen waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kon worden afgeleid. Op 30 september 2022 werd er echter door uw advocaat een psychologisch attest overgemaakt aan het CGVS. Dit attest werd opgemaakt door klinisch psycholoog R. E. R. op 9 augustus 2022 en maakt melding van post-traumatische stress. Hij maakt hierin gewag van symptomen als herbeleving, vermijding, hyperactiviteit en cognitieve veranderingen gelieerd aan een traumatische gebeurtenis, meer bepaald negatieve gedachten ten aanzien van uzelf en anderen, aanhoudende negatieve gevoelens en een onvermogen om positieve emoties te ervaren. Rekening houdend met het door u voorgelegde psychologische attest kunnen er echter geen elementen vastgesteld worden die een normale deelname aan de procedure verhinderd zouden hebben. U zowel bij de start van het eerste als het tweede persoonlijk onderhoud gevraagd hoe het gaat met u antwoordt u dat het goed gaat (CGVS I en II, p. 3). Tevens werd u er bij het begin van elk persoonlijk onderhoud op gewezen dat indien u nood heeft aan een pauze u dit mag aangeven (CGVS I en II, p. 3). U op het einde van beide persoonlijke onderhouds gevraagd of u in de mogelijkheid bent geweest om alles toe te lichten dat van belang is voor uw verzoek om internationale bescherming antwoordt u opnieuw bevestigend (CGVS I, p. 32 en II, p. 18).

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

Verzoekster tracht de vaststellingen in de bestreden beslissing omtrent haar beperkte kennis van haar regio en leefwereld te minimaliseren door te verwijzen naar haar profiel en levensomstandigheden. De Raad stelt eerst vast dat verzoekster verwijst naar het feit dat zij een kwetsbare vrouw is. In de Somalische context zou haar leefwereld zich beperken tot het huishouden. Echter kan zelfs van een persoon met beperkte scholing redelijkerwijze worden verwacht dat zij doorleefde ervaringen kan geven en kan antwoorden op vragen inzake eenvoudige, direct waarneembare en elementaire zaken over haar regio van herkomst.

Dat verzoekster in het verzoekschrift houdt op het feit dat zij een huisvrouw was, biedt geen afdoende verklaring voor het ontbreken van een voldoende doorleefde en met objectieve informatie overeenstemmende kennis van haar regio. Bovendien staat dit haaks op haar relaas dat zij ook 4 jaar in Saudi-Arabië heeft geleefd, waarvan ongeveer 3 jaar in Riyad. De Raad merkt hierbij op dat geenszins uit verzoeksters haar verklaringen blijkt dat ze een dermate geïsoleerd bestaan leidde in Somalië dat ze geen informatie over haar regio van herkomst kon vernemen. Zo ging verzoekster zelfstandig naar de waterputten, ging ze naar andere dorpen, woonde ze feesten bij, ging ze naar de markt en speelde ze buiten (notities persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 7, 8, 13, 14, 17). Verzoekster toont dan ook niet aan dat zij dermate afgezonderd leefde dat er van haar geen voldoende doorleefde en met objectieve informatie overeenstemmende kennis van haar leefomgeving kan worden verwacht.

In dit verband verwijst verzoekster verder nog naar haar lang verblijf in Saudi-Arabië teneinde haar gebrekkige kennis te verschonen. De Raad merkt hierbij op dat verzoekster louter vier jaar in Saudi-Arabië doorbracht, maar de rest van haar leven doorbracht in haar geboorteregio. Verzoekster zou immers vanaf haar geboorte twintig jaar onafgebroken in het Barawe district hebben gewoond. Gelet op het feit dat verzoekster een zulke lange periode doorbracht in Somalië, en *nota bene* na haar verblijf in Saudi-Arabië nog één jaar doorbracht in haar regio van herkomst, kan haar onwetendheid niet worden verschoond door te verwijzen naar haar vierjarig verblijf in Saudi-Arabië. De Raad merkt hierbij nog op dat de bestreden beslissing nadrukkelijk vermeldt dat er tijdens verzoeksters verblijf in Somalië een resem aan veiligheidsincidenten plaatsvonden, waardoor verzoeksters onwetendheid op dit punt eveneens geheel onverschoonbaar is.

Aangaande haar psychologische problematiek, merkt de bestreden beslissing reeds terecht op dat het door verzoekster neergelegde attest niet van die aard is om de vaststellingen van de bestreden beslissing in een ander daglicht te stellen. Het attest maakt immers enkel gewag van het feit dat verzoekster zou lijden aan symptomen van het posttraumatische stresssyndroom, meer bepaald zou ze herbeleving, vermijding, hyperactiviteit en negatieve gevoelens ervaren. Uit deze vaststellingen blijkt echter geenszins dat verzoekster aan enige geheugensproblematiek zou lijden of haar cognitieve vermogens in een zulke mate zouden zijn aangetast dat ze niet in staat zou zijn om coherente en afdoende verklaringen af te leggen over haar vermeende regio van herkomst. Ter volledigheid verwijst de Raad nog naar de motieven van de bestreden beslissing waar deze terecht stelt dat het door verzoekster neergelegde attest geen bewijs vormt van de exacte omstandigheden waarin verzoekster psychische problemen zou hebben opgelopen. Een arts of psycholoog doet immers vaststelling betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt, doch kan nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin een bepaalde geestesgesteldheid is ontstaan. Temeer daar de psycholoog *in casu* zich enkel baseerde op de verklaringen van verzoekster. Verder wijst de Raad erop dat, daar waar aangenomen kan worden dat ieder persoonlijk onderhoud gepaard gaat met enige mate van stress, dit geen afbreuk doet aan het gegeven dat van verzoekster redelijkerwijze mag worden verwacht dat zij in staat is om voldoende duidelijke, nauwkeurige en coherente verklaringen af te leggen met betrekking tot haar herkomst in elke fase van de procedure en dus ook wanneer er enige tijd verloopt tussen de onderhouden, *quod non*.

Gelet op het voorgaande oordeelt de bestreden beslissing terecht dat verzoekster haar verklaringen haar beweerde regio van herkomst ondergraven. De Raad neemt deze pertinente motivering integraal over:

“Om te beginnen wordt uw geloofwaardigheid over uw beweerde regio van herkomst in vraag gesteld omwille van uw kennis over uw directe leefomgeving. U gevraagd om uw dorp te beschrijven verklaart u er Arish-huizen of hutten staan en dat uw dorp bewoond wordt door nomadische herders (CGVS I, p. 6 en 8; CGVS II, p. 5). Bij deze verklaringen kunnen echter vraagtekens geplaatst worden aangezien Dabeele volgens de geraadpleegde kaarten vooral een heuvel lijkt te zijn en er op de satellietkaarten geen nederzettingen te zien zijn.

Daarnaast kan er ook vastgesteld worden dat uw verklaringen betreffende uw dagelijks leven en dat van de personen waarmee u samenwoonde uiterst summier zijn. U gevraagd hoe uw moeder en vader in jullie levensonderhoud voorzagen verklaart u dat ze landbouwgrond hadden waarop verschillende gewassen werden geteeld, dat jullie ook kippen en geiten hadden en dat jullie melk en brandhout verkochten op de markt in Barawe (CGVS I, p. 13). Daarnaast verklaarde u ook dat uw vader een religieuze volger was en dat zijn werk hem naar verschillende omliggende dorpen bracht (CGVS I, p. 12 – 13). U gevraagd hoe uw dag eruitzag vertelt u dat u de geiten melk en u ze liet grazen en dat u af en toe uw moeder vergezelde naar de markt in Barawe (CGVS I, p. 17). Tot slot verklaarde u ook naar de Koranschool te zijn geweest (CGVS I, p. 16).

Aangaande uw verklaringen over uw dagelijks leven en dat van uw gezinsleden moet er echter vastgesteld worden dat wanneer er u bijkomende en meer gedetailleerde vragen worden gesteld uw antwoorden uiterst beknopt zijn en niet doorleefd, wat afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst.

Zo slaagt er u niet in om de weg van uw huis naar de Koranschool te beschrijven. U gevraagd om de weg naar de Koranschool te beschrijven, antwoordt u in eerste instantie dat het niet ver is. U nogmaals gevraagd om de weg te beschrijven antwoordt u opnieuw niet op de vraag en geeft u het vage antwoord "hier tot aan de plaats waar ik zat". U gevraagd wat u bedoelt met "niet ver" geeft u het nietszeggende antwoord "het huis en de Koranschool zijn dichtbij zoals hier en daar". U gevraagd wat u bedoelt met "hier en daar" antwoordt u dat het dichtbij is. Niet ver wandelen. Ongeveer drie minuten (CGVS I, p. 16). Deze verklaringen overtuigen echter niet. Aangezien dit een plek is dat u regelmatig bezocht kunnen er meer gedetailleerde verklaringen van u verwacht worden.

Verder slaagde u er ook niet in om de weg van uw huis naar de markt in Barawe te beschrijven. U geeft namelijk de beknopte uitleg dat de weg langs de kust via de moskee Sheikh Biomalo naar Barawe loopt. U gevraagd wat u onderweg allemaal tegenkomt, antwoordt u "gewoon platteland". U gevraagd of u enkel de moskee passeert op uw weg verklaart u dat u ook nog de plaatsen Daraley en Howlwadaag tegenkomt. U gevraagd hoelang u onderweg was naar Barawe verklaart u dat het anderhalf uur wandelen is. Aan deze laatste verklaring kan echter geen geloof gehecht worden. Het lijkt onwaarschijnlijk dat u slechts anderhalf uur onderweg was aangezien de stad Barawe op ongeveer ongeveer 15 kilometer afstand van Dabeele ligt. Verder verklaart u nog spontaan dat er soldaten hun basis hebben vlakbij de moskee Sheikh Biomalo en dat u "denkt" dat ze afkomstig zijn uit Burundi maar dat u dat niet met zekerheid kan zeggen (CGVS I, p. 14 – CGVS II, p. 10). U gevraagd naar de exacte ligging van de moskee Sheikh Biomalo legt u daarover geen eenduidige verklaringen af. U tijdens het eerste persoonlijk onderhoud gevraagd naar belangrijke gebouwen in uw dorp brengt u de moskee Sheikh Biomalo ter sprake (CGVS I, p. 6). U tijdens het tweede persoonlijk onderhoud gevraagd hoelang het wandelen is naar de moskee verklaart u dan weer dat u één uur onderweg was. U expliciet gevraagd of de moskee in uw dorp ligt of niet wijzigt u uw eerdere verklaring en stelt dat dit niet het geval is. Er is namelijk geen moskee in uw dorp (CGVS II, p. 10). U gevraagd in welk dorp de moskee dan wel gelegen antwoordt u dat de moskee tegenover het strand ligt en dat het dorp Bongabe daar ligt (CGVS II, p. 10). U gevraagd naar de ligging van Bongabe legt u de summier verklaring af dat het ten westen ligt van uw dorp, op 20 minuten wandelen (CGVS II, p. 14). Er werden overigens geen dorpen teruggevonden met de namen Sheikh Biomalo en Bongabe in de buurt van Dabeele of van Barawe. Verder verklaart u ook dat de moskee de dichtstbijzijnde basis is van de overheid maar lijkt u niet te weten om welke reden de soldaten daar gevestigd werden en kan u ook niets vertellen over de veiligheidssituatie in de omgeving ervan. Het enige wat u kan vertellen is dat ze daarheen zijn gebracht door de overheid en dat als Al-Shabaab "iets" gooide naar hen dat ze "iets" teruggooide (CGVS II, p. 10). Deze verklaringen overtuigen echter niet. Aangezien u verklaart dat iedereen die naar Barawe wilde reizen de soldaten moest passeren, kan er meer gedetailleerde informatie verwacht worden van u. De soldaten hebben zich namelijk gevestigd op een strategische plaats in uw regio van herkomst en vormen de toegangspoort tot de stad Barawe, die de hoofdstad is van het district. Bovendien lijkt het onwaarschijnlijk dat uw moeder, die gemiddeld twee keer per week naar Barawe reisde, u daarover niet verteld zou hebben (CGVS II, p. 9).

Tevens slaagde u er ook niet om de weg naar Embaareso/Ambareso te beschrijven. U geeft namelijk het vage antwoord dat u in het bos wandelde. U gevraagd naar meer details antwoordt u dat het geen bekende weg is. Het is een bos. U moet gewoon de voetstappen volgen van de vorige (CGVS II, p. 13). Deze verklaring overtuigt echter niet. Aangezien u verklaart dat u jaarlijks naar Embaareso/Ambareso ging in het kader van Mowleed-feest dat twee à drie dagen duurde en waarbij u dezelfde weg gedurende deze periode meerdere keer afgelegde kunnen er meer gedetailleerde verklaringen van u verwacht worden (CGVS I, p. 31 en CGVS II, p. 13-14).

Daarnaast kan er ook vastgesteld worden dat uw verklaringen aangaande de zorg voor de dieren die u opnam uiterst summier zijn. U tot drie maal toe gevraagd om te beschrijven hoe uw dag eruitzag van 's morgens tot 's avonds geraakt u niet verder dan de beperkte verklaringen dat u de geiten molk en dat u ze daarna liet grazen. Ook wanneer er u gevraagd werd naar meer details herhaalt u uw eerdere verklaringen (CGVS I, p. 17 en CGVS II, p. 11). U gevraagd naar de plaats waar u de dieren liet grazen verklaart u dat u ze liet grazen aan de berg die vlakbij u woonplaats was gelegen (CGVS I, p. 19 en CGVS II, p. 11).

U gevraagd om welke reden u de geiten daar liet grazen legt u daarover geen eenduidige verklaringen af. Tijdens het eerste persoonlijk onderhoud verklaart u dat u ze daar liet grazen omdat er daar veel gras was (CGVS I, p. 19).

Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud verklaart u dat de dieren het fijn vonden om daar heen te gaan. Op een bepaald moment liepen ze daar heen en u ging met hen mee (CGVS II, p. 11). Daarnaast legt u ook geen heldere verklaringen af over de ziektes die de dieren kunnen krijgen en de behandeling die ze kregen. U gevraagd naar ziektes verklaart u dat ze diarree kunnen krijgen en dat er slijmen uit hun neus komen. U gevraagd naar de naam van deze ziekte brengt u plots een andere ziekte ter sprake, namelijk de ziekte "Ando" waarbij de huid van de dieren breekt. U gevraagd naar de oorzaak van deze ziekte legt u ook daarover wijzigende verklaringen af. Tijdens het eerste persoonlijk onderhoud verklaart u dat het een ziekte is die dieren krijgen, maar dat u niet weet hoe (CGVS I, p. 19). Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud verklaart u dan weer dat de dieren deze ziekte krijgen als het warm is en als er sprake is van droogte (CGVS II, p. 12). U gevraagd naar de behandeling van deze ziekte weet u enkel te vertellen dat de medicatie op de huid wordt gesmeerd gedurende twee maanden. U gevraagd naar het soort medicatie die werd toegediend moet u het antwoordt schuldig blijven (CGVS I, 19 en CGVS II, p. 12). Deze verklaringen overtuigen echter niet. Aangezien uw dagelijkse taak erin bestond om voor de dieren te zorgen kunnen er meer gedetailleerde verklaringen van u verwacht worden.

Tot slot legt u ook geen eenduidige verklaringen af over de gewassen die geteeld worden op jullie landbouwgrond, de zaai- en oogsttijden en de daaraan gekoppelde seizoenen. U gevraagd welke gewassen er werden geteeld op jullie veld antwoordt u aanvankelijk bonen, maïs, tomaten en (water)meloen (CGVS I, p. 13). U tijdens het tweede persoonlijk onderhoud nogmaals gevraagd naar de gewassen die er werden geteeld op jullie veld wijzigt u uw eerdere verklaring en antwoordt u pompoen, (water)meloen, paprika en maïs (CGVS II, p. 7). Verder slaagt u er ook niet in om heldere verklaringen af te leggen wanneer er u gevraagd wordt om te vertellen over de zaai- en de oogsttijden per gewas dat op jullie veld werd geteeld. Hier hebt u nochtans uitgebreid de kans toe gekregen zowel tijdens het eerste als het tweede persoonlijk onderhoud. Hoewel dezelfde vraag op verschillende manieren geformuleerd werd, beperkt u zich tot algemene verklaringen die overigens geen antwoord zijn op de gestelde vraag (CGVS I, p. 28 – 29 en CGVS II, p. 7). U vertelt namelijk dat er gezaaid wordt in gu en deyr, dat er geoogst wordt in gu, deyr en hagaay en dat er in jilaal niets groeit omwille van de droogte (CGVS I, p. 29). Aangaande de zaai- en oogsttijden verklaart u dan weer het volgende: pompoen en watermeloen 60 dagen, paprika 3 maanden en maïs 90 dagen. Wat echter geen antwoord is op de gestelde vraag. Tot slot is ook de door u weergegeven volgorde van de seizoenen foutief. U gevraagd naar de seizoenen in Somalië antwoordt u jilaal, gu, deyr en hagaay. U gevraagd om de seizoenen in de juiste volgorde te plaatsen, verklaart u dat dit de juiste volgorde is (CGVS II, p. 8). Dit is echter niet correct. De correcte volgorde van de seizoenen is namelijk jilaal, gu, hagaay en deyr. Aangezien uw ouders over een stuk landbouwgrond beschikten waarop gewassen werden geteeld, mag er van u verwacht worden dat u in zekere mate vertrouwd bent met de belangrijkste aspecten die te maken hebben met de landbouw en minstens eensluitende verklaringen aflegt over de gewassen die ze teelden. Dit blijkt echter niet het geval te zijn.

Een element dat verder twijfel zaait over uw beweerde herkomst uit Dabeele is uw gebrekkige kennis over de strijdende partijen en de politieke ontwikkelingen in uw beweerde regio van herkomst. U gevraagd wie de controle had op het moment van uw vertrek verklaart u dat de overheid de controle heeft over uw dorp sinds 2009 maar dat Al-Shabaab ook aanwezig is (CGVS I, p. 19). U gevraagd hoe de overheid de macht heeft verworven, antwoordt u dat u het niet weet maar dat u wel hoorde dat de overheid de macht heeft in Barawe. U nogmaals gevraagd naar hoe de overheid de macht heeft verworven in uw dorp moet u opnieuw het antwoord schuldig blijven. Het enige wat u kan vertellen is dat de overheid geen basis heeft in uw dorp en dat de dichtstbijzijnde basis zich bevindt aan de moskee van Sheikh Biomalo (CGVS I, p. 20). Hoewel u op het moment van de machtsovername slechts 13 jaar oud was en dat er om die reden niet van u verlangd kan worden dat u alles metterdaad tot in de kleinste details kan weergeven, kan echter wel redelijkerwijs van u worden verwacht dat u toch over enige informatie beschikt. Daarnaast zijn ook uw verklaringen over de aanwezigheid van Al-Shabaab in uw dorp uiterst summier. U gevraagd naar de leiders van Al-Shabaab in uw dorp lijkt u dit niet te weten. U kent de leden van Al-Shabaab namelijk niet. U weet enkel dat uw neef lid was van Al-Shabaab. U gevraagd hoe Al-Shabaab georganiseerd was in Dabeele slaagt u er niet in om hierover doorleefd te vertellen en blijft uw antwoord zeer algemeen. U verklaart namelijk dat ze om dieren kwamen vragen, dat ze zakat vroegen aan personen die landbouwgrond hadden, dat ze jongens en meisjes meenamen, dat ze u slaan als ze u zien zonder hijab en dat als ze u zien met iemand van de overheid ze u in eerste instantie een waarschuwing geven (CGVS I, p. 21). U gevraagd of jullie ook zakat moesten betalen antwoordt u bevestigend. U gevraagd naar meer details over de inning van de zakat slaagt u er niet in deze te geven. Uw antwoorden blijven opnieuw uitermate vaag. U gevraagd wanneer de zakat moest worden betaald antwoordt u "op het moment dat ze

langskwamen". U gevraagd wanneer ze langskwamen antwoordt u dat dit in de maand arafat was. U gevraagd om welke reden ze in deze maand langskwamen antwoordt u dat dit was om zakat in te zamelen. U gevraagd hoeveel zakat er moest betaald worden verklaart u dat jullie 1 lor maïs moesten geven en dieren. U gevraagd hoe er bepaald werd hoeveel jullie moesten afgeven antwoordt u dat het bepaald werd door Al-Shabaab. U gevraagd om te vertellen over de personen die de zakat kwamen innen antwoordt u "Al-Shabaab", wat opnieuw een zeer algemeen antwoordt is. Aangezien u verklaart aanwezig te zijn geweest op het moment dat Al-Shabaab de zakat kwam innen kunnen er meer gedetailleerde verklaringen van u verwacht worden (CGVS II, p. 11).

Daarnaast lijkt u ook niet goed op de hoogte te zijn van de veiligheidssituatie in Embareeso/Ambareso waarvan u verklaart dat het op 50 minuten wandelen ligt van uw dorp. U gevraagd wie de controle had in het dorp verklaart u dat zowel de overheid als Al-Shabaab daar aanwezig zijn. U gevraagd of er een basis is, verklaart u dat u dat nooit gezien heeft (CGVS II, p. 13). U gevraagd naar incidenten verklaart u dat er soms mijnen werden geplaatst en dat er aanslagen werden gepleegd op nomaden die er passeerden met hun dieren. U gevraagd of er ooit gevechten zijn geweest tussen de overheid en Al-Shabaab antwoordt u bevestigend. U gevraagd naar meer details hierover kan u enkel vertellen dat er bommen naar elkaar werden gegooid (CGVS II, p. 14). Deze verklaringen overtuigen echter niet. Ze zijn uitermate vaag en bovendien niet geheel in overeenstemming van de informatie waarover het CGVS beschikt. Uit de ACLED-databank blijkt echter dat er weldegelijk een basis is van de overheid in Embareeso/ Ambareso en dat deze sinds uw terugkeer uit Saudi-Arabië maar liefst 11 keer werd aangevallen door Al-Shabaab. Dat u hiervan niet goed de op hoogte lijkt te zijn doet in ernstige mate afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst.

Tot slot lijkt u ook niet op de hoogte te zijn van de politieke ontwikkelingen en de veiligheidssituatie in de stad Barawe. Tijdens het eerste persoonlijk onderhoud verklaart u dat de overheid de controle heeft in Barawe. U gevraagd naar de belangrijkste leiders van de overheid verklaart u dat u hebt gehoord dat dit Omar was (CGVS I, p. 20). U tijdens het tweede persoonlijk onderhoud gevraagd naar de volledige naam van Omar moet u het antwoord schuldig blijven. Meer zelfs, u wijzigt plots uw eerdere verklaring en zegt dat Omar lid was van AlShabaab (CGVS II, p. 15). U gevraagd naar de veiligheidssituatie in Barawe antwoordt u dat zowel Al-Shabaab als de overheid aanwezig was. U gevraagd of er een checkpoint is aan de ingang van de stad moet u het antwoord schuldig blijven. U gevraagd wat uw ouders u vertelden over de situatie in Barawe aangezien zij er regelmatig heen gingen, antwoordt u dat ze zeiden dat zowel de overheid als Al-Shabaab er aanwezig is en dat Al-Shabaab mensen vermoordt die samenwerken met de overheid. U gevraagd naar incidenten verklaart u dat een keer van uw ouders hebt gehoord dat er in 2014 een man werd vermoord die ervan verdacht werd een spion te zijn. U gevraagd of er gevechten plaatsvonden tussen de overheid en Al-Shabaab antwoordt u bevestigend. U gevraagd om hierover meer te vertellen antwoordt u dat u enkel hoorde van uw moeder dat er gevechten waren. Meer kan u daarover niet vertellen (CGVS II, p. 15 – 16). Deze verklaringen overtuigen opnieuw niet. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt echter dat er op zeer regelmatige incidenten hebben plaatsgevonden in de stad Barawe zowel voor uw vertrek naar Saudi-Arabië als na uw terugkeer uit Saudi-Arabië. Aangezien u eerder al verklaarde dat uw moeder gemiddeld twee à drie keer naar de stad reisde en dat u haar soms vergezelde kunnen er meer gedetailleerde verklaringen van u verwacht worden.

Een laatste element dat uw beweerde herkomst uit Dabeele verder doet wankelen, situeert zich op het vlak van uw clankennis. Uw verklaringen hieromtrent zijn uiterst summier. Van iemand van uw leeftijd kan meer gedetailleerde informatie verwacht worden. U gevraagd naar de clans die in uw dorp wonen vermeldt u de Biomaal, Abgaal, Reer Barawe, Tuni, Murusade, Haber Gedir en Jido (CGVS I, p. 11 – 12 en CGVS II, p. 12 – 13). U gevraagd tot welke subclans de inwoners van uw dorp behoren antwoordt u "Hawiye". Dit is een opmerkelijk antwoordt. De Hawiye is namelijk geen subclan maar de benaming van een clanfamilie waaronder verschillende subclans zijn ondergebracht. U nogmaals gevraagd naar de subclans herhaalt u deels uw eerder antwoord en zegt u "Haber Gedir en Abgaal". U expliciet gevraagd welke subclans van de Haber Gedir er in uw dorp wonen antwoordt u dat de subclan Sa'ad er woont. U daarna nogmaals gevraagd naar de subclans van de door u eerder genoemde clans die in uw dorp wonen op de sommen, antwoordt u dat u deze niet kent (CGVS II, p. 12 en 13). U gevraagd naar de subclans van de Tuni, die volgens u in de meerderheid zijn in uw regio van herkomst, moet u opnieuw het antwoordt schuldig blijven (CGVS I, p. 12; CGVS II, p. 12 – 13). Bij uw beperkte kennis over de clans die woonachtig zijn in uw regio van herkomst kunnen heel wat vraagtekens geplaatst worden. Het clansysteem domineert namelijk de samenleving, de economie en de politiek in Somalië. Daarnaast is het clansysteem niet enkel een middel om u te identificeren maar ook een manier van leven die doorsijpelt op alle levensdomeinen en bepaalt het uw positie in de samenleving. Aangezien het clansysteem een cruciale rol speelt in de Somalische context en u verklaart minstens 20 jaar in Somalië te hebben gewoond en meer bepaald in

Dabeele kan er redelijkerwijs van u verwacht worden dan u spontaan kan vertellen over de subclans die er woonachtig zijn en dit in het bijzonder omdat u eerder verklaarde dat er slechts 20 families in uw dorp wonen (CGVS II, p. 5)."

Verzoekster moet de motieven in de bestreden beslissing aan de hand van concrete en inhoudelijke argumenten weerleggen. Een theoretische uiteenzetting over het voordeel van de twijfel, die niet is toegespitst op de elementen *in casu*, volstaat hiertoe niet.

Vervolgens verwijst verzoekster nog naar haar profiel als vrouw en verwijst naar haar reeds ondergane besnijdenis, het gedwongen huwelijk met Al-Shabaab en haalt landeninformatie aan waaruit blijkt dat er in Somalië discriminatie en geweld is tegenover vrouwen. De Raad verwijst hierbij vooreerst naar de terechte motivering van de bestreden beslissing:

"U vreest vermoord te worden door uw neef omdat u een defibulatie hebt ondergaan. Dit betekent volgens u dat u niet langer als maagd en 'goede' vrouw zal worden beschouwd. U verklaart dat uw maagdelijkheid bij uw terugkeer uit SaudiArabië werd gecontroleerd op verzoek van uw neef (CGVS I, p. 17). Aangaande uw vrees ten gevolge van de defibulatie die u ondergaan hebt in België, kan er vastgesteld worden dat u dit tijdens het persoonlijk onderhoud op 10 augustus 2022 op geen enkel moment ter sprake hebt gebracht. Ook niet toen u na het vertellen van uw asielrelaas expliciet gevraagd werd of er nog andere redenen waren voor uw verzoek (CGVS I, p. 22). U bracht uw vrees pas ter sprake tijdens het tweede onderhoud toen er u er expliciet naar werd gevraagd door de protection officer nadat uw advocaat medische documenten had overgemaakt aan het CGVS op 30 september 2022. Dit ondermijnt echter de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde vrees. Aangezien u de medische ingreep reeds ondergaan had voor het eerste persoonlijk onderhoud op het CGVS kan er redelijkerwijs verwacht worden dat u dit spontaan ter sprake zou brengen. Daarnaast moet er ook vastgesteld worden dat uw beweerde (regio van) herkomst niet geloofwaardig bevonden wordt waardoor er evenmin geloof kan gehecht worden de door u aangehaalde problemen die u ervaren hebt met uw neef. Aangezien u het CGVS geen zicht geeft op de plaats waarnaar u zou terugkeren, stelt u het CGVS niet in de mogelijkheid uw vrees bij terugkeer te beoordelen."

Waar verzoekster nog poneert dat haar loutere profiel als vrouw in de Somalische context noopt tot de erkenning van de vluchtelingenstatus, is de Raad van oordeel dat de door verzoekster aangehaalde landeninformatie niet van die aard is om te besluiten dat er sprake is van een algehele vervolging van vrouwen doorheen Somalië. Verzoekster dient dan ook *in concreto* aannemelijk te maken dat ze louter op basis van haar 'vrouw zijn' vervolging riskeert, maar laat na om hieromtrent concrete elementen aan te voeren in haar verzoekschrift. Een verwijzing naar de problematiek met Al-Shabaab is geenszins dienstig, daar uit het voorgaande blijkt dat er geen geloof kan worden gehecht aan haar vermeende herkomst en eventuele problemen die zich aldaar afspeelden.

Met betrekking tot de aangevoerde schending van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet, is de Raad van oordeel dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoeksters beweerde herkomst en de voorgehouden problematiek die zich daar zou hebben afgespeeld, zodat zij zich niet dienstig kan beroepen op voormeld artikel. Immers, de commissaris-generaal heeft verzoeksters voorgehouden vervolging, haar beweerde ondergane ernstige schade of de ingeroepen bedreigingen terecht als ongeloofwaardig van de hand gewezen, waardoor er *in casu* geen sprake is van een omkering van de bewijslast.

Het verzoekschrift voert geen dienstige argumenten aan die een ander licht werpen op de gemaakte beoordeling van de neergelegde documenten. De Raad neemt deze dan ook over:

"Ter staving van uw verzoek legde u een aantal documenten voor. De medische attesten en het attest van de psycholoog kunnen echter uw beweerde herkomst uit Dabeele niet herstellen en de bovenstaande conclusies omtrent uw beweerde herkomst dus evenmin wijzigen. De medische attesten betreffende uw gehoor maken melding van de ingreep die u onderging naar aanleiding van uw gehoorproblemen. Met deze attesten toont u aan dat u weldegelijk medische problemen hebt opgelopen in het verleden en het CGVS stelt dit ook niet ter discussie. Het medisch attest vormt echter geen sluitend bewijs voor de omstandigheden waarin u deze verwondingen opliep. Hierbij moet worden opgemerkt dat een arts echter nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden kan schetsen waarin deze werden opgelopen en kan al zeker geen dader aanduiden."

“Het attest dat werd opgemaakt op 9 augustus 2022 door klinisch psycholoog R. E. R. vermeldt dat u sinds 14 april 2021 in begeleiding bent bij hem. Verder vermeldt het attest ook dat u lijdt aan posttraumatische stress.

Dit attest vormt echter geen bewijs van de exacte omstandigheden waarin u psychische problemen zou hebben opgelopen. Een arts of psycholoog doet immers vaststelling betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt, doch kan nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin een bepaalde geestesgesteldheid is ontstaan. Uit het attest blijkt dat de psycholoog zich voor de gesuggereerde oorzaak van de problematiek louter en alleen baseert op uw verklaringen.

Voor de beoordeling van de situatie waarin u bij terugkeer naar Somalië dreigt terecht te komen als gevolg van uw psychische/medische problemen moet erop worden gewezen dat artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus aan personen die beroep kunnen doen op artikel 9ter van dezelfde wet uitsluit. Het betreft personen die op zodanige wijze lijden aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft. U dient zich voor de beoordeling van medische elementen bijgevolg te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Minister of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.

De door uw advocaat overgemaakte opmerkingen bij de notities van het persoonlijk onderhoud betreffen meerdere opmerkingen bij uw verklaringen die u aflegde tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS. Het betreft correcties en aanvullingen van data met betrekking tot uw neef, uw terugkeer naar uw dorp (in oktober 2020 in plaats van maart 2020) en uw aankomst in België. Deze kunnen de geloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst echter niet herstellen en dus ook bovenstaande vaststellingen niet wijzigen.”

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet. Een schending van artikel 48/5, § 5, van de Vreemdelingenwet blijkt evenmin.

“Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk recent afkomstig te zijn uit het district Barawe gelegen in de regio Lower Shabelle. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielsrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in het district Barawe heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.”

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. Voor zover verzoekster zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoekster toont niet aan dat zij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a), of b), van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft, staat inzake de toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet niet ter betwisting dat er in Somalië een gewapend conflict is. De Raad stelt vast dat dit gewapend conflict zich niet over het hele land uitspreidt, maar zich afspeelt in bepaalde gebieden.

Met betrekking tot de vraag of verzoekster bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een Somalische nationaliteit en naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde regio van herkomst niet volstaan.

Het is immers in de eerste plaats aan verzoekster om tijdens de asielprocedure haar ware identiteit en herkomst aannemelijk te maken.

De Raad kan slechts vaststellen dat verzoekster hierin manifest faalt. Het komt de Raad niet toe om te speculeren over de verblijfplaats van verzoekster voor de komst naar België, noch over het element of verzoekster afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is.

De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoekster zelf meent dat er in Somalië geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat zij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Waar verzoekster in haar verzoekschrift stelt dat de bestreden beslissing impliciet veronderstelt dat verzoekster zal moeten terugkeren naar Mogadishu of een andere stad, meent de Raad dat dit een miskennis is van de bestreden beslissing. Verzoekster maakt immers geenszins haar vermeende herkomst aannemelijk, waardoor het noch de commissaris-generaal noch de Raad duidelijk is naar waar een eventuele terugkeer zou plaatsvinden. Aangaande de algemene onveiligheid in situatie, verwijst de Raad naar de hierboven gedane vaststellingen.

2.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig januari tweeduizend vierentwintig door:

S. VAN CAMP,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
A.-M. DE WEERDT,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP